

[Socialministren.]

sparelser og kortvarige virkninger, og jeg synes derfor, det må være rimeligt her at oplyse, at mens der i 1968-69 var 150 studerende ved de sociale højskoler, er vi i 1971-72 oppe på 550 studerende, og vi påbegynder endda nye sociale uddannelser to steder i Jylland til marts måned næste år. Flere socialrådgivere er den eneste virkelig varige løsning på dette problem.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om indførelse af lige løn for kvinder og mænd [af Gunhild Due m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. V) findes i tillæg A. sp. 1461, fremsættelsen i tidenden sp. 1296).

Forslaget sættes til forhandling.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): I det forslag til folketingsbeslutning om indførelse af lige løn for kvinder og mænd, som repræsentanter for socialistisk folkeparti har fremsat, opfordres regeringen til at fremsætte forslag til lov om indførelse af lige løn for kvinder og mænd. Efter forslaget skal kvinders løn i løbet af årene fra 1972 til 1976 bringes på fuld højde med den løn, mænd oppebærer for tilsvarende arbejde, idet forhøjelsen af kvindelønningerne gennemføres som en jævn stigning igennem den nævnte periode, og sådan at fastsættelsen af forhøjelsen én gang om året foretages af et udvalg nedsat af arbejdsministeren, og hvori arbejdsmarkedets hovedorganisationer er repræsenteret.

Fremsættelsen af forslaget er af forslagsstillerne bl. a. motiveret med, at princippet om lige løn til kvinder og mænd for samme arbejde kun i ret beskedent omfang er gennemført her i landet, især når henses til, at lige løn har været genstand for forhandlinger i forbindelse med mange overenskomst-situationer, og at Danmark i 1960 har ratificeret ILO-konventionen om lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi.

Hvad ILO-konventionen angår, vil jeg gerne pege på, at den accepterer, at ligelønsprincippet kan gennemføres ved kollektive overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter. Det har hidtil været standpunktet her i landet, at ligelønsproblemerne bør løses af arbejdsmarkedets parter, og dette standpunkt kom i 1960, da konventionen blev ratificeret, til udtryk i en regeringsopfordring til hovedorganisationerne om ved fremtidige forhandlinger at have opmærksomheden henvendt på spørgsmålet.

Man kan måske være utilfreds med det tempo, der har præget udviklingen i retning af lige løn, men man kan efter min opfattelse ikke med rette hævde, at der ingenting er sket. Princippet om lige løn gælder inden for tjenestemandsløvgivningen og stort set inden for offentlig tjeneste i det hele taget. Det gælder herudover i enkelte kollektive aftaler på det private arbejdsmarked, hvor det område, der dækkes af HK, særlig fortjener at blive fremhævet. På det private arbejdsmarked er man endvidere aftalemæssigt nået frem til samme dyrtidstillæg til kvinder og mænd, og jeg forstår, at under de forhandlinger, der pågår i øjeblikket om de specielle krav i jernindustrien, regner man med enighed om, at tillæg for overtid, forskudt tid og arbejde på søn- og helligdage ydes med samme beløb til kvinder og mænd.

I det hele har der i de senere år været en ganske klar tendens i retning af, at kvinder lønnes relativt højere end tidligere. Kvindelige arbejders gennemsnitlige timefortjeneste, der i 1960, da ILO-konventionen blev ratificeret, udgjorde 73½ pct. af mandlige ikke-faglærte arbejders timefortjeneste, er således i 1969 nået op på 82 pct., altså en ret betragtelig stigning.

Jeg tror, at det er berettiget at hævde, at udviklingen i retning af lige løn er forløbet og forløber fuldt så hastigt her i landet som andre steder, og specielt er der ikke noget, der tyder på, at lande, der har gennemført lovgivning om lige løn, har haft en hastigere udvikling, end vi har.

I en kronik i Politiken for den 1. oktober i år gav jeg udtryk for, at vi bør kunne se hen til, at arbejdsmarkedets parter nu tager ligelønsproblemet op til løsning, men jeg gav samtidig udtryk for, at vi bør erkende, at en praktisk løsning må strække sig over nogle år. Forslagsstillerne er inde på lignende be-